

دیپلماسی

برگ‌هایی از تاریخ معاصر

راز سر به مهر

- (۶ جلدی)
- مجموعه نویسندگان
- انتشارات اطلاعات
- ۳۴۴۵ صفحه
- ۹۰۰ هزار تومان

به قلم مجموعه‌ای از نویسندگان است. متن این اثر شش جلدی توسط محمدجواد ظریف، علی‌اکبر صالحی، سیدعباس عراقچی و مجید تخت‌روانچی به رشته تحریر درآمده و کار گردآوری و تدوین آن بر عهده سیدعلی موجانی بوده است. این اثر روایتی توصیفی و با دلیل و مدرک، از یکی از مهم‌ترین پرونده‌های تاریخ کشورمان است که تلاش می‌کند تفسیری عادلانه را از لحظات کلیدی تاریخ معاصر ایران منتقل کند.

آقای سفیر

- گفت‌وگو با
- محمدجواد ظریف سفیر پیشین ایران در سازمان ملل متحد
- محمدمهدی راجی
- نشر نی
- ۳۸۴ صفحه
- ۹۸ هزار تومان

«آقای سفیر» اثری است از محمدمهدی راجی که آن را در گفت‌وگو با «محمدجواد ظریف» سفیر پیشین ایران در سازمان ملل متحد به رشته تحریر درآورده است. به گفته محمدجواد ظریف، ورود او به عرصه دیپلماسی کاملاً تصادفی بود. در سال ۱۹۷۷، دو سال قبل از انقلاب اسلامی، این جوان ۱۶ ساله با ویزای دانشجویی به آمریکا سفر کرد. زمانی که انقلابیون شاه را در تهران سرنگون کردند، ظریف تصمیم گرفت در نمایندگی ایران در سازمان ملل در نیویورک کار کند.

ایران و ایالات متحده

- نگاهی از
- درون گذشته‌ای شکست خورده و مسیری به سوی مصالحه
- سیدحسین موسویان
- کتاب پارسه
- ۱۷۹ هزار تومان

کتاب حاضر تلاش دارد با نگاهی منصفانه و رویکردی عقلانی، در عین تبیین ماهیت خصمانه روابط ایران و آمریکا با هدفی مبتنی بر ایجاد درک متقابل و فهم مشترک، در راستای کاهش تنش و مسیر تعامل و مصالحه نیز گام بردارد. این کتاب نظر اکثر سناتورهای آمریکایی را به خود جلب کرده است، به طوری که حتی طی رأی‌گیری برای بودجه سالانه کشور، می‌توانستید آن را روی میز سناتورها ببینید.

خاطرات هسته‌ای

علی اصغر سلطانیه در حرفه: هسته‌ای ناگفته‌های بسیاری از فعالیت‌ها و مذاکرات هسته‌ای بیان می‌کند

سیما مهدوی
روزنامه‌نگار

برای مثال از گفت‌وگو با یک روزنامه‌فروش خیابانی در اتریش تا رئیس‌جمهور آن کشور، تصویری واقعی و زنده را به نمایش می‌گذارد.

علی اصغر سلطانیه، ۹ مهر سال ۱۳۲۹ در تهران به دنیا آمد. سال ۱۳۴۸ پس از کسب دیپلم ریاضی از دبیرستان دولتی مروی تهران در کنکور سراسری شرکت کرد و در دانشگاه شیراز پذیرفته شد. سال ۱۳۵۲ گواهی مقطع کارشناسی در رشته فیزیک را از دانشگاه شیراز اخذ کرد و سپس در دانشگاه ایالت یوتای آمریکا در رشته فیزیک هسته‌ای با گرایش فیزیک نوترون در مقطع دکتری پیوسته تحصیل کرد. در سال ۱۳۵۵ به دعوت سازمان انرژی اتمی جدیدالتاسیس به همکاری فراخوانده شد و در سال ۱۳۵۹ به‌عنوان پژوهش‌گر در بخش فیزیک نوترون مرکز تحقیقات هسته‌ای سازمان انرژی اتمی مشغول به کار شد.

ورود به عرصه دیپلماسی

براساس بند (ی) ماده ۳ اساسنامه سازمان انرژی اتمی که قبل از انقلاب اسلامی تصویب شده بود، این سازمان تعیین نماینده ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را بر عهده داشت. بعد از انقلاب این ماده بحث زیادی را بین وزارت خارجه و سازمان انرژی اتمی به وجود آورده بود و نهایتاً هیأت دولت به این نتیجه رسید که طبق قانون عمل شود. بر همین اساس رئیس سازمان انرژی اتمی، علی اصغر سلطانیه (رئیس وقت مرکز تحقیقات این سازمان) را به‌عنوان نماینده ایران در آژانس تعیین می‌کند تا در این چارچوب نمایندگی ایران در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در سال ۱۳۶۱ در وین تاسیس شود. او در خاطراتش می‌گوید به دلیل نبود بودجه در پشتیبانی و اداره نمایندگی با مشکلات زیادی مواجه بوده و عملاً طی پنج سال حضورش در وین نمایندگی را یک‌نفره اداره کرده است.

حمله عراق به نیروگاه اتمی بوشهر

نیروگاه اتمی بوشهر یکی از پروژه‌های نیمه‌تمامی بود که آلمانی‌ها پیش از انقلاب متعهد به ساختن آن ایران شده بودند اما با انقلاب اسلامی آلمانی‌ها علی‌رغم این که پول تکمیل پروژه را دریافت کرده بودند، نیروگاه بوشهر را نیمه‌تمام رها کردند و حتی تجهیزاتی را که در آلمان برای این نیروگاه طراحی شده بود نیز به ایران تحویل ندادند و نهایتاً با پافشاری ایران بر حق غیرقابل انکار خود صلح‌آمیز بودن هدف تاسیس این نیروگاه به اثبات رسید و توسط روسیه تکمیل و راه‌اندازی شد. او در خاطراتش به حمله عراق به این نیروگاه اشاره می‌کند و می‌گوید آن سال ۶۶ زمانی که هانس دیتربش، وزیر خارجه آلمان برای دیدار با صدام در بغداد به‌سر می‌برد، هواپیماهای بعثی نیروگاه بوشهر را در حالی هدف حمله هوایی قرار دادند که کارشناسان آلمانی در این نیروگاه مشغول فعالیت بوده‌اند. حمله هوایی نیروهای بعث منجر به شهادت تعدادی از نیروهای ایرانی شد و هم‌چنین یکی از کارشناسان آلمانی در این حمله با قطع شدن سرش به طرز فجیعی کشته شد. نکته سوال‌برانگیز در این ماجرا این است که سفارت آلمان بلافاصله بعد از اطلاع از این حادثه با مسئولان نیروگاه بوشهر تماس می‌گیرد و از آن‌ها می‌خواهد خبر کشته شدن این تبعه آلمانی را رسانه‌ای نکنند.

سلطانیه می‌گوید با حمله صدام به نیروگاه بوشهر تصمیم داشته آخرین وضعیت این نیروگاه را به اطلاع شورای حکام برساند اما نماینده عراق که عضو دائم شورا بوده، با سیاسی خواندن این مطلب و دستاویز به این که ایران عضو ناظر است، مانع از صحبتش می‌شود. ریاست شورای حکام نیز اعلام می‌کند که از دادن اجازه سخنرانی به نماینده ایران معذور است. این واکنش شورای حکام اعتراض سلطانیه را برمی‌انگیزد و او جلسه را ترک می‌کند. در این هنگام تعاملات غیررسمی سلطانیه یک امتیاز برای ایران به‌همراه می‌آورد.